

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2014/C 223/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2014/C 223/02	Vec C-178/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) 11. apríla 2014 – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf	2
2014/C 223/03	Vec C-182/14 P: Odvolanie podané 11. apríla 2014: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) zo 4. februára 2014 vo veciach T-604/11 a T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	3
2014/C 223/04	Vec C-188/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španielsko) 15. apríla 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos/Banco de Santander, S.A.	3
2014/C 223/05	Vec C-190/14: Žaloba podaná 16. apríla 2014 – Európska komisia/Dánske kráľovstvo.	4
2014/C 223/06	Vec C-197/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 18. apríla 2014 – T. A. van Dijk, ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Financiën.	5

2014/C 223/07	Vec C-201/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) 22. apríla 2014 – Smaranda Bara a i./Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)	5
2014/C 223/08	Vec C-208/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Navarra (Španielsko) 25. apríla 2014 – Antonia Valdivia Reche/Banco de Valencia S.A.	6
2014/C 223/09	Vec C-217/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Európska komisia/Írsko	6
2014/C 223/10	Vec C-218/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal The High Court of Ireland (Írsko) 5. mája 2014 – Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality	7
2014/C 223/11	Vec C-219/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Employment Tribunals, Birmingham (Spojené kráľovstvo) 6. mája 2014 – Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd	8
2014/C 223/12	Vec C-223/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španielsko) 7. mája 2014 – Tecom Mican S.L./Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Vec C-225/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Dieppe (Francúzsko) 8. mája 2014 – Facet SA/Jean Henri	9
2014/C 223/14	Vec C-239/14: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Liège (Belgicko) 14. mája 2014 – Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)	10
2014/C 223/15	Vec C-247/14 P: Odvolanie podané 22. mája 2014: HeidelbergCement AG proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. marca 2014 vo veci T-302/11, HeidelbergCement AG/Európska komisia	10
2014/C 223/16	Vec C-248/14 P: Odvolanie podané 23. mája 2014: Schwenk Zement KG proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. marca 2014 vo veci T-306/11, Schwenk Zement KG/Európska komisia	11
Všeobecný súd		
2014/C 223/17	Vec T-167/14: Žaloba podaná 13. marca 2014 – Søndagsavisen A/S/Európska komisia	13
2014/C 223/18	Vec T-230/14: Žaloba podaná 15. apríla 2014 – Deutsche Edelstahlwerke/Komisia	13
2014/C 223/19	Vec T-235/14: Žaloba podaná 17. apríla 2014 – ArcelorMittal Hamburg a i./Komisia	14
2014/C 223/20	Vec T-236/14: Žaloba podaná 16. apríla 2014 – Kronotex a i./Komisia	15
2014/C 223/21	Vec T-237/14: Žaloba podaná 17. apríla 2014 – Steinbeis Papier/Komisia	16
2014/C 223/22	Vec T-240/14 P: Odvolanie podané 22. apríla 2014: Jean-Pierre Bodson a i. proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 12. februára 2014 vo veci F-73/12, Bodson a i./EIB	17
2014/C 223/23	Vec T-241/14 P: Odvolanie podané 22. apríla 2014: Jean-Pierre Bodson a i. proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 12. februára 2014 vo veci F-83/12, Bodson a i./EIB	18
2014/C 223/24	Vec T-258/14: Žaloba podaná 24. apríla 2014 – Luxembursko/Komisia.	20
2014/C 223/25	Vec T-259/14: Žaloba podaná 24. apríla 2014 – Luxembursko/Komisia.	20
2014/C 223/26	Vec T-260/14: Žaloba podaná 25. apríla 2014 – Vattenfall Europe Mining a i./Komisia	21
2014/C 223/27	Vec T-263/14: Žaloba podaná 28. apríla 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products a i./Komisia.	22

2014/C 223/28	Vec T-265/14: Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Schumacher Packaging/Komisia	23
2014/C 223/29	Vec T-270/14: Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers/Komisia	24
2014/C 223/30	Vec T-271/14: Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Styron Deutschland/Komisia	25
2014/C 223/31	Vec T-272/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – P-D Glasseiden a i./Komisia	26
2014/C 223/32	Vec T-274/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Lech-Stahlwerke/Komisia	27
2014/C 223/33	Vec T-275/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Drahtwerk St. Ingbert a i./Komisia	28
2014/C 223/34	Vec T-276/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Flachglas Torgau a i./Komisia	29
2014/C 223/35	Vec T-279/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Sabic Polyolefine/Komisia	30
2014/C 223/36	Vec T-280/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland a i./Komisia	31
2014/C 223/37	Vec T-281/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Fels-Werke/Komisia	32
2014/C 223/38	Vec T-282/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Bayer MaterialScience/Komisia	34
2014/C 223/39	Vec T-283/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Advansa a i./Komisia	35
2014/C 223/40	Vec T-285/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl a i./Komisia	36
2014/C 223/41	Vec T-286/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik/Komisia	38
2014/C 223/42	Vec T-287/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Schaeffler Technologies/Komisia	39
2014/C 223/43	Vec T-288/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Energiewerke Nord/Komisia	40
2014/C 223/44	Vec T-289/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg a i./Komisia	41
2014/C 223/45	Vec T-291/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – egeplast international/Komisia	42
2014/C 223/46	Vec T-294/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Klemme/Komisia.	43
2014/C 223/47	Vec T-295/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Autoneum Germany/Komisia	44
2014/C 223/48	Vec T-296/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Erbslöh/Komisia	45
2014/C 223/49	Vec T-297/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Walter Klein/Komisia.	46
2014/C 223/50	Vec T-298/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Erbslöh Aluminium/Komisia	47
2014/C 223/51	Vec T-300/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Fricopan Back/Komisia.	48
2014/C 223/52	Vec T-301/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Michelin Reifenwerke/Komisia	49
2014/C 223/53	Vec T-302/14: Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Buderus Guss/Komisia	50
2014/C 223/54	Vec T-303/14: Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Polyblend/Komisia	51
2014/C 223/55	Vec T-304/14: Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Sun Alloys Europe/Komisia	52
2014/C 223/56	Vec T-305/14: Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Vestolit/Komisia.	54
2014/C 223/57	Vec T-306/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Polymer-Chemie/Komisia.	55

2014/C 223/58	Vec T-307/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – TechnoCompound/Komisia	56
2014/C 223/59	Vec T-308/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Neue Halberg-Guss/Komisia	57
2014/C 223/60	Vec T-309/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Mat Foundries Europe/Komisia	58
2014/C 223/61	Vec T-310/14: Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Fritz Winter Eisengießerei/Komisia	59
2014/C 223/62	Vec T-313/14: Žaloba podaná 5. mája 2014 – Christian Dior Couture/ÚHVT (Vyobrazenie opakujúceho sa vzoru s reliéfnym efektom).	60
2014/C 223/63	Vec T-318/14: Žaloba podaná 2. mája 2014 – Vinnolit/Komisia.	61
2014/C 223/64	Vec T-331/14: Žaloba podaná 12. mája 2014 – Azarov/Rada	62
2014/C 223/65	Vec T-332/14: Žaloba podaná 12. mája 2014 – Azarov/Rada	63
2014/C 223/66	Vec T-355/14: Žaloba podaná 30. mája 2014 – STC/Komisia	64

Súd pre verejnú službu

2014/C 223/67	Vec F-107/12: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) zo 16. januára 2014 – Guinet/EIB (Verejná služba — Zamestnanci EIB — Systém dôchodkového zabezpečenia — Prevod práv na dôchodok — Náhrada za nevýhody vyplývajúce z neskorého prevodu práv na dôchodok — Podmienky skutočného prevodu práv na dôchodok nadobudnuté v inom systéme ako systéme EIB — Zásada rovnosti zaobchádzania)	66
2014/C 223/68	Vec F-130/12: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 22. mája 2014 – CI/Parlament (Verejná služba — Odmena — Rodinné prídavky — Príspevok na nezaopatrené dieťa — Dvojnásobný príspevok na nezaopatrené dieťa — Článok 67 ods. 3 služobného poriadku — Podmienky priznania — Zmier medzi stranami po zásahu Európskeho ombudsmana — Vykonanie — Povinnosť starostlivosti)	66
2014/C 223/69	Vec F-151/12: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. januára 2014 – Ohrgaard/Komisia (Verejná služba — Odmena — Príspevok na expatriáciu — Podmienka bydliska podľa článku 4 ods. 1 písm. b) prílohy VII Služobného poriadku — Výkon funkcie v medzinárodnej organizácii — Pojem — Päťmesačná sťaž u Komisie — Vylúčenie)	67
2014/C 223/70	Vec F-60/13: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) zo 14. januára 2014 – Lebedef/Komisia (Verejná služba — Úradníci — Zápis neprítomnosti z dôvodu choroby — Neospravedlnená neprítomnosť — Skrátenie dovolenky za kalendárny rok menovacím orgánom — Podanie návrhu elektronickou poštou — Vedomosť dotknutej osoby o existencii rozhodnutia — Neotvorenie pošty a neoboznámenie sa s obsahom rozhodnutia kliknutím na hypertextový odkaz — Prípustnosť — Lehoty — Určenie okamihu, od ktorého sa môže dotknutá osoba oboznámiť s obsahom rozhodnutia)	68

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2014/C 223/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 212, 7.7.2014

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 202, 30.6.2014

Ú. v. EÚ C 194, 24.6.2014

Ú. v. EÚ C 184, 16.6.2014

Ú. v. EÚ C 175, 10.6.2014

Ú. v. EÚ C 159, 26.5.2014

Ú. v. EÚ C 151, 19.5.2014

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) 11. apríla 2014 – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Vec C-178/14)

(2014/C 223/02)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vario Tek GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Düsseldorf

Prejudiciálne otázky

1. Vylučuje okolnosť, že videokamera nemá zoom, jej zaradenie do podpoložky 8525 80 9 kombinovanej nomenklatúry v znení nariadení Komisie (EÚ) č. 861/2010 z 5. októbra 2010 a č. 1006/2011 z 27. septembra 2011, ktorými sa mení a dopĺňa príloha I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku ⁽¹⁾?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, má kamkordér možnosť urobiť záznam obrazu a zvuku, snímaných televíznou kamerou, v zmysle podpoložky 8525 80 91 KN už v prípade, že na vymeniteľnom záznamovom médiu nevyhnutnom na prevádzku kamery možno cez USB prípojku kamery z iného prístroja skopírovať video- alebo audiosúbor bez toho, aby ho bolo možné zobraziť alebo zvukovo prehrať iba pomocou kamery?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382) v znení nariadenia Komisie (EÚ) č. 861/2010 z 5. októbra 2010 a nariadenia Komisie č. 1006/2011 z 27. septembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 284, s. 1).

Odvolanie podané 11. apríla 2014: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) zo 4. februára 2014 vo veciach T-604/11 a T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (v zastúpení: A. Nordemann, M. C. Maier, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil napadnuté rozhodnutie Všeobecného súdu zo 4. februára 2014 v rozsahu, v akom sa týka veci T-292/12,
- v prípade potreby vrátil vec Všeobecnému súdu,
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka zakladá svoje odvolanie na jedinom odvolacom dôvode založenom na údajnom porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾ z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva.

Odvolateľka konkrétne uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že:

1. v rámci celkového posúdenia nechal do úvahy, dokonca ani to nespomenul, že skoršia ochranná známka MAGNET 4 pozostáva z čísla „4“;
2. v odsekoch 22 a 25 svojho rozsudku považoval prvok MAGNET za dominantný prvok skoršej ochrannej známky MAGNET 4;
3. v odseku 25 uplatnil rôzne štandardy pre posúdenie fonetických a vizuálnych podobností znakov MAGNET 4 a MAGNEXT;
4. v odseku 35 v rámci celkového vyhodnotenia nechal do úvahy pravdepodobnosť zámery, závislosť medzi zohľadňovanými skutočnosťami, konkrétne nízku rozlišovaciu povahu skoršej ochrannej známky MAGNET 4, nedostatok koncepcnej podobnosti znakov MAGNET 4 a MAGNEXT a nízky stupeň fonetických a vizuálnych podobností znakov;
5. v odseku 35 neuviedol vecné dôvody, pokiaľ ide o existenciu pravdepodobnosti zámery medzi znakmi MAGNET 4 a MAGNEXT.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 78, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španielsko) 15. apríla 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos/Banco de Santander, S.A.

(Vec C-188/14)

(2014/C 223/04)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Žalovaná: Banco de Santander, S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 22 ods. 1 zákona 16/09 z 13. novembra o platobných službách v rozsahu, v akom dovoľuje banke uložiť a/alebo zvýšiť poplatky za služby prostredníctvom zmeny pôvodne dohodnutých podmienok, zlučiteľný s právnou úpravou Spoločenstva?
2. Je dostatočnou ochranou pre užívateľa možnosť vypovedať zmluvu bez poplatku?
3. Sú zmluvné podmienky dohodnuté medzi zmluvnými stranami, v ktorých sú obsiahnuté možnosti uvedené v článku citovanom v prvej otázke, platné?
4. Napokon pre prípad, ak by bola odpoveď na predchádzajúce otázky kladná, je oznámenie v dvojmesačnom predstihu zlučiteľné s právnou úpravou Spoločenstva?

Žaloba podaná 16. apríla 2014 – Európska komisia/Dánske kráľovstvo

(Vec C-190/14)

(2014/C 223/05)

Jazyk konania: dánčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Manhaeve, U. Nielsen, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Dánske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Dánske kráľovstvo tým, že nezverejnilo konečné plány vodohospodárskeho manažmentu povodia do 22. decembra 2009 a nezaslalo Komisii ich kópie do 22. marca 2010, a v každom prípade tým, že o nich neupovedomilo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva⁽¹⁾,
- zaviazat Dánske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dánsko opakovane uznalo – naposledy v odpovedi z 18. decembra 2013 na doplňujúce odôvodnené stanovisko Komisie – že žiadna zo štyroch dánskych oblastí povodí nie je v súčasnosti upravená v pláne vodohospodárskeho manažmentu povodia a že kópie konečných plánov vodohospodárskeho manažmentu povodia na šesťročné obdobie, ktoré sa končí 22. decembra 2015, neboli Komisii zaslané.

Komisia sa domnieva, že Dánsko doposiaľ nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 13 ods. 1, 2 a 6 smernice. Z odpovede Dánska z 8. mája 2013 vyplýva, že možno očakávať, že porušovanie článku 13 smernice bude pokračovať do mája 2014 (približne 3,5 roka po stanovenej lehote). Komisia sa okrem toho domnieva, že Dánsko doposiaľ nesplnilo požiadavky stanovené v článku 15 ods. 1 smernice, podľa ktorého bol posledný deň lehoty pre upovedomenie Komisie stanovený na 22. marca 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko)
18. apríla 2014 – T. A. van Dijk, ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Financiën**

(Vec C-197/14)

(2014/C 223/06)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: T. A. van Dijk

Ďalší účastník konania: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálne otázky

1. Je Hoge Raad ako najvyšší vnútroštátny súd na základe otázky, ktorú v rámci prejudiciálneho konania položil nižší vnútroštátny súd, povinný predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania alebo počkať na odpoveď na otázku položenú nižším súdom aj v prípade, že zastáva názor, že správne uplatnenie práva Európskej únie v bode, o ktorom má rozhodnúť, je také jednoznačné, že neexistuje priestor na rozumné pochybnosti o tom, akým spôsobom treba na túto otázku odpovedať?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je osvedčenie E 101, ktoré vystavil príslušný orgán iného členského štátu, pre holandské orgány sociálneho zabezpečenia záväzné aj v prípade, že ide o lodníka na Rýne, takže podľa článku 7 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 ⁽¹⁾ nie sú uplatniteľné pravidlá týkajúce sa určenia uplatniteľných právnych predpisov stanovených v tomto nariadení, ktoré sa vzťahujú na toto osvedčenie?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júla 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) 22. apríla
2014 – Smaranda Bara a i./Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de
Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)**

(Vec C-201/14)

(2014/C 223/07)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Cluj

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Smaranda Bara a i.

Žalovaní: Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátny daňový orgán ako orgán, ktorý zastupuje príslušné ministerstvo členského štátu, finančnou inštitúciou podľa článku 124 ZFEÚ?
2. Umožňuje akt, ktorý je podobný ako správne akty, ako napr. Protokol uzatvorený medzi národným daňovým orgánom a inou štátnou inštitúciou, prenos databázy údajov, ktoré sa vzťahujú na príjmy občanov členského štátu, od národného daňového orgánu inej inštitúcie členského štátu bez toho, aby sa vytvoril zvýhodnený prístup vymedzený v článku 124 ZFEÚ?

3. Patrí prenos databázy s cieľom stanoviť občanom členského štátu povinnosť platby sociálnych príspevkov inštitúcii členského štátu, ktorá získava údaje z prenosu, pod pojem verejný dohľad v súlade s článkom 124 ZFEÚ?
4. Môžu byť osobné údaje predmetom spracovania zo strany orgánu, ktorému neboli určené, ak táto operácia spôsobí majetkovú ujmu?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Navarra (Španielsko)
25. apríla 2014 – Antonia Valdivia Reche/Banco de Valencia S.A.**

(Vec C-208/14)

(2014/C 223/08)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de Navarra

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Antonia Valdivia Reche

Odporkyňa v odvolacom konaní: Banco de Valencia S.A.

Prejudiciálna otázka

Ak je zmluvná podmienka, ktorá stanovila sadzbu úrokov z omeškania vo výške 29 %, považovaná za nekalú, ukladá článok 6 smernice 13/1993 ⁽¹⁾ vnútroštátnemu súdu povinnosť vyhlásiť jej neúčinnosť bez toho, aby mal možnosť zmeniť dohodnutú úrokovú sadzbu, aj keď o to niektorý z povinných spotrebiteľov výslovne požiadal?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Európska komisia/Írsko

(Vec C-217/14)

(2014/C 223/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, L. Flynn a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Írsko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- určil, že pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽¹⁾ z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES, Írsko tým, že do 3. marca 2011 neprijalo ustanovenia preberajúce definície obsiahnuté v jej článku 2 bodoch 8, 18, 21, 22, 32, 33 a 34, a povinnosti stanovené v jej článku 9 ods. 1 až 7 a článku 9 ods. 12 v spojení s článkom 9 ods. 11, v jej článku 16 ods. 1 druhej a tretej vete a v článku 16 ods. 2 a 3, v jej článku 38 ods. 1 druhej vete, v jej článku 39 ods. 1, 4 a 8, a v jej článku 40 ods. 1 až 3, 5 a 7, alebo v každom prípade tieto opatrenia neoznámilo Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z článku 49 ods. 1 tejto smernice,

- uložil Írsku v súlade s článkom 260 ods. 3 ZFEÚ povinnosť zaplatiť denné penále vo výške 20 358 eur, od dňa vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora, splatné na účet vlastných zdrojov Európskej únie z dôvodu neoznámenej opatrení preberajúcich smernicu prijatú legislatívnym postupom, a
- zaviazal Írsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota stanovená na prebratie smernice uplynula 3. marca 2011.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, s. 55.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal The High Court of Ireland (Írsko) 5. mája 2014 – Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality

(Vec C-218/14)

(2014/C 223/10)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

The High Court of Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Prejudiciálne otázky

1. Je zachované právo na pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny v hostiteľskom členskom štáte po tom, ako sa po odchode občana Únie z hostiteľského členského štátu, v ktorom tento občan Únie vykonával práva Únie, skončilo manželstvo medzi občanom Únie a štátnym príslušníkom tretej krajiny rozvodom, ak sa uplatnia článok 7 a článok 13 ods. 2 písm. a) smernice Rady 2004/38/ES ⁽¹⁾? V prípade zápornej odpovede, má štátny príslušník tretej krajiny právo na pobyt v hostiteľskom členskom štáte v období od odchodu občana Únie z hostiteľského členského štátu do rozvodu?
2. Sú splnené požiadavky článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 2004/38/ES v prípade, že manželský partner, občan Únie, tvrdí, že má dostatočné prostriedky v zmysle článku 8 ods. 4 smernice, najmä na základe prostriedkov manželského partnera, ktorý je štátnym príslušníkom tretej krajiny?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku, sú osobám, ako sú navrhovatelia, priznané práva podľa právnych predpisov Únie (odhliadnuc od smernice) pracovať v hostiteľskom členskom štáte, aby si mohli zaistiť „dostatočné prostriedky“ na účely článku 7 smernice alebo k týmto prostriedkom prispievať?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Employment Tribunals, Birmingham (Spojené kráľovstvo) 6. mája 2014 – Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd

(Vec C-219/14)

(2014/C 223/11)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Employment Tribunals, Birmingham

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Kathleen Greenfield

Žalovaný: The Care Bureau Ltd

Prejudiciálne otázky

- i) Má sa zásada časového pomeru (*pro rata temporis*) stanovená v doložke 4 ods. 2 rámcovej dohody vykladať v tom zmysle, že požaduje, aby vnútroštátne právo (akým sú nariadenia č. 13, 13 A a 14 o pracovnom čase) stanovilo, že za okolností, akými je zvýšenie počtu hodín odpracovaných zamestnancom, má byť objem dovolenky, na ktorú mal zamestnanec doteraz nárok, proporcionálne upravený na nový počet odpracovaných hodín, čo má za následok, že pracovník, ktorý zvýši počet svojich odpracovaných hodín má mať svoj nárok na dovolenku prepočítaný s ohľadom na zvýšený počet hodín?
- ii) Má sa doložka 4 ods. 2 rámcovej dohody alebo článok 7 smernice o organizácii pracovného času⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne právo (akým sú nariadenia č. 13, 13 A a 14 o pracovnom čase) má zamedziť tomu, aby za okolností, akými je zvýšenie počtu hodín odpracovaných zamestnancom, bol objem dovolenky, na ktorú mal zamestnanec doteraz nárok, proporcionálne upravený na nový počet odpracovaných hodín, čo by malo za následok, že pracovník, ktorý zvýši počet svojich odpracovaných hodín by mal svoj nárok na dovolenku prepočítaný s ohľadom na upravený počet hodín?
- iii) V prípade kladnej odpovede na otázku i) a/alebo ii), uplatňuje sa nový výpočet iba na tú časť dovolenky počas referenčného roka, počas ktorej zamestnanec pracoval zvýšený počet hodín, alebo aj na inú časť roka?
- iv) Pri výpočte doby dovolenky čerpanej pracovníkom, má sa doložka 4 ods. 2 rámcovej dohody alebo článok 7 smernice o organizácii pracovného času vykladať v tom zmysle, že požaduje, aby vnútroštátne právo (akým sú nariadenia č. 13, 13 A a 14 o pracovnom čase) stanovilo, že treba prijať rozdielny prístup pri výpočte sumy náhrady zamestnanca vyplatennej namiesto nároku na platenú dovolenku pri ukončení pracovného pomeru a pri výpočte zostatku nároku na platenú dovolenku zamestnanca, keď naďalej zostáva zamestnaný?
- v) V prípade kladnej odpovede na otázku iv), aký je rozdiel v požadovanom prístupe, ktorý sa má prijať?

⁽¹⁾ Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, s. 9; Mím. vyd. 05/004, s. 381).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španielsko) 7. mája 2014 – Tecom Mican S.L./Man Diesel & Turbo SE

(Vec C-223/14)

(2014/C 223/12)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

navrhovateľka: Tecom Mican S.L.

ďalší účastník: Man Diesel & Turbo SE

Prejudiciálne otázky

1. Možno za „mimosúdnu písomnosť“ v zmysle článku 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 ⁽¹⁾ považovať čisto súkromnú písomnosť bez ohľadu na to, že nebola vydaná súdnym orgánom ani verejným činiteľom?
2. Ak áno, možno za mimosúdnu písomnosť považovať akúkoľvek súkromnú písomnosť alebo musí mať táto písomnosť nejaké konkrétne vlastnosti?
3. Aj v prípade, ak by súkromná písomnosť mala také vlastnosti, môže občan Únie požiadať o doručenie písomnosti postupom upraveným v článku 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1393/2007 z 13. novembra 2007, platného v súčasnosti, ak ju už doručil prostredníctvom iného orgánu verejnej moci, ktorý nie je súdnym orgánom, napríklad prostredníctvom notára?
4. Nakoniec, treba na účely článku 16 nariadenia č. 1393/2007 zohľadniť skutočnosť, že uvedená spolupráca má cezhraničný dosah a je potrebná pre správne fungovanie vnútorného trhu? Kedy treba vychádzať z toho, že spolupráca má „cezhraničný dosah a je potrebná pre správne fungovanie vnútorného trhu“?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, s. 79).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Dieppe (Francúzsko)
8. mája 2014 – Facet SA/Jean Henri**

(Vec C-225/14)

(2014/C 223/13)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'instance de Dieppe

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Facet SA

Žalovaný: Jean Henri

Prejudiciálne otázky

1. Zakazuje článok 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere ⁽¹⁾, vykladaný z hľadiska smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽²⁾, existenciu a uplatňovanie štandardných ustanovení v zmluvách o úvere, ktorými spotrebiteľ potvrdzuje splnenie povinností veriteľa?
2. Bráni všeobecná zásada efektivity práva Spoločenstva a článok 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, vykladaný z hľadiska smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 tomu, aby veriteľ mohol preukázať svoje predzmluvné a zmluvné povinnosti len prostredníctvom štandardných ustanovení začlenených do zmlúv o úvere, podľa ktorých spotrebiteľ potvrdzuje splnenie týchto povinností, bez toho, aby veriteľ predložil listiny, ktoré vyhotovil a odovzdal dlžníkovi?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 95, s. 29.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Liège (Belgicko) 14. mája 2014 – Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

(Vec C-239/14)

(2014/C 223/14)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal du travail de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Abdoulaye Amadou Tall

Žalovaný: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Prejudiciálna otázka

Článok 39/1 zákona z 15. decembra 1980 o vstupe na územie, pobyte, usadení sa a vyhostení cudzincov v spojení s článkom 39/2 ods. 1 pododsekom 3, článkom 39/76, článkom 39/82 ods. 24 pododsekom 2 písm. d) a článkom 57/6/2 toho istého zákona stanovuje, že proti zamietnutiu zohľadnenia následnej žiadosti o azyl možno podať len žalobu o neplatnosť a o odklad z dôvodu extrémnej naliehavosti. Vzhľadom na to, že nejde o žaloby o preskúmanie sporu vo veci samej, ani o žaloby s odkladným účinkom, a že žiadateľ nemá počas ich skúmania ani právo na pobyt, ani právo na hmotnú pomoc, sú tieto žaloby zlučiteľné s požiadavkami článku 47 Charty základných práv Európskej únie a článku 39 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca ⁽¹⁾, ktoré priznávajú právo na účinný prostriedok nápravy?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 326, s. 13.

Odvolyvanie podané 22. mája 2014: HeidelbergCement AG proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. marca 2014 vo veci T-302/11, HeidelbergCement AG/Európska komisia

(Vec C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolyateľka: HeidelbergCement AG (v zastúpení: U. Denzel, C. von Köckritz a P. Pichler, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

1. zrušiť napadnutý rozsudok;
2. zrušiť v súlade s článkom 263 ods. 4 ZFEÚ rozhodnutie Komisie K(2011) 2361 final z 30. marca 2011 vo veci COMP/39520 – cement a súvisiace výrobky, v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne;
3. subsidiárne k návrhu v bode 2 vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby rozhodoval v súlade s právnym názorom Súdneho dvora vyjadreným v jeho rozsudku;
4. v každom prípade zaviazat Komisiu na náhradu trov konania odvolateľky, ktoré jej vznikli v konaní pred Všeobecným súdom a v konaní pred Súdnyh dvorom.

Odvolaacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolať sa smeruje proti rozsudku Všeobecného súdu zo 14. marca 2014 vo veci T-302/11. Rozsudok bol odvolateľke doručený 14. marca 2014. V tomto rozsudku Všeobecný súd s konečnou platnosťou zamietol žalobu podanú odvolateľkou proti rozhodnutiu Komisie K(2011) 2361 final z 30. marca 2011 vo veci COMP/39520 – cement a súvisiace výrobky.

Odvolať sa uvádza sedem dôvodov odvolania:

Po prvé, Všeobecný súd nedostatočne skúmal a nesprávne uplatnil požiadavky na uvedenie účelu žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia 1/2003⁽¹⁾. Nedostatočne preskúmal obsah rozhodnutia o žiadosti o informácie a nerešpektoval požiadavky vyplývajúce z povinnosti odôvodnenia uloženej Komisii.

Po druhé, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vychádzal z toho, že povinnosť odôvodnenia vyplývajúca z článku 296 ods. 2 ZFEÚ možno obmedziť na základe článku 18 ods. 3 nariadenia 1/2003. V dôsledku toho Všeobecný súd neskúmal výhradu nedostatočného odôvodnenia v súvislosti s voľbou prijať rozhodnutie o žiadosti o informácie. Všeobecný súd dostatočne neskúmal ani výhradu chýbajúceho odôvodnenia stanovenia lehoty. Jeho rozsudok obsahuje odôvodnenie, ktoré je doslovným znením obsahovo odlišnej výhrady, ktorá bola uplatnená v paralelnom konaní.

Po tretie, Všeobecný súd nedostatočne preskúmal požiadavku „nevyhnutnosti“ v zmysle článku 18 ods. 3 prvej vety nariadenia 1/2003, keďže nepovažoval za nevyhnutné, aby Komisia vypracovala podrobný popis všetkých relevantných indícií. Navyše uplatňoval neodôvodnené požiadavky týkajúce sa vzťahu medzi domnienkou o protiprávnom konaní a nevyhnutnosťou požadovaných informácií. Okrem toho nesprávne vyložil článok 18 ods. 3 prvú vetu nariadenia 1/2003, keď usúdil, že nie je potrebné overovať vhodnosť požadovaných informácií. To navyše porušuje právo na opravný prostriedok podľa článku 18 ods. 3 tretej vety nariadenia 1/2003.

Po štvrté, Všeobecný súd nesprávne považoval článok 18 ods. 1 prvú vetu nariadenia 1/2003 za právny základ pre žiadosť Komisie o prípravu, zhromaždenie a spracovanie informácií, ktoré odvolateľka nemala k dispozícii.

Po piate, Všeobecný súd odmietol výhradu založenú na príliš krátkej lehote na odpoveď, pričom sa obmedzil iba na abstraktnú zmienku o hospodárskej sile žalobkyne a vychádzal teda z nedostatočného a nekonzistentného odôvodnenia.

Po šieste, Všeobecný súd nerešpektoval kritérium presnosti aktov Európskej únie, keď usúdil, že rozhodnutie o žiadosti o poskytnutie informácií je dostatočne konkrétne, hoci sám konštatoval, že v ňom uvedené otázky obsahujú neurčité výrazy. Navyše nepreskúmal špecifické výhrady založené na nedostatočnej presnosti a porušil právo na opravný prostriedok (článok 18 ods. 3 tretia veta nariadenia 1/2003).

Po siedme, Všeobecný súd nerešpektoval právo odvolateľky na obhajobu, keďže sa domnieval, že mala vykonať posúdenie, ktoré by Komisia mohla použiť v rámci hospodárskej analýzy smerujúcej k preukázaniu údajného porušenia kartelového práva Únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Odvolať sa podané 23. mája 2014: Schwenk Zement KG proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. marca 2014 vo veci T-306/11, Schwenk Zement KG/Európska komisia

(Vec C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolať sa: Schwenk Zement KG (v zastúpení: M. Raible a S. Merz, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje:

1. zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. marca 2014 vo veci T-306/11 v rozsahu, v akom zamietol žalobu odvolateľky;
2. zrušiť v súlade s článkom 263 ods. 4 ZFEÚ rozhodnutie Európskej komisie K(2011) 2367 final z 30. marca 2011 vo veci COMP/39520 – cement a súvisiace výrobky, v rozsahu, v akom sa týka odvolateľky;
3. subsidiárne k návrhu v bode 2 vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby opätovne o nej rozhodol v súlade s právnym názorom Súdneho dvora vyjadreným v rozsudku;
4. v každom prípade zaviazat Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli odvolateľke v konaní pred Všeobecným súdom a v konaní pred Súdny dvorom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie smeruje proti rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie (ďalej len „Všeobecný súd“) zo 14. marca 2014 vo veci T-306/11, v rozsahu, v akom sa týka odvolateľky. Tento rozsudok bol spoločnosti Schwenk Zement KG doručený 14. marca 2014. V tomto rozsudku Všeobecný čiastočne vyhovel a čiastočne zamietol žalobu podanú odvolateľkou proti rozhodnutiu Komisie K(2011) 2361 final z 30. marca 2011 vo veci COMP/39520 – cement a súvisiace výrobky, v konaní podľa článku 18 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾.

Odvolateľka uvádza tri dôvody odvolania:

Po prvé, odvolateľka vytýka, že Všeobecný súd pri posudzovaní postupu Komisie nerešpektoval zásadu proporcionality. Všeobecný súd porušil právo Únie, keďže nezohľadnil zásadu, podľa ktorej je v prípade pochybností potrebné pri voľbe medzi dvoma opatreniami zvoliť opatrenie menej obmedzujúce. Všeobecný súd rozhodol, že priami postup voči odvolateľke prostredníctvom rozhodnutia o žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, iba s odkazom na väčšiu istotu získaných informácií, bol prípustný. To odporuje zásade proporcionality.

Po druhé, odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd nedostatočne preskúmal konkrétny prípad a navyše nezohľadnil dôležité skutočnosti uvedené odvolateľkou. Všeobecný súd nepreskúmal konkrétny prípad a nezohľadnil osobitné okolnosti v prípade odvolateľky. Skôr sa opieral o existenciu veľkého množstva výrobcov cementu.

Po tretie, odvolateľka vytýka to, že Všeobecný súd považoval formálne tvrdenia Komisie za dostatočné, čím porušil povinnosť odôvodnenia. Všeobecný súd porušil povinnosť odôvodnenia v dvojakom zmysle. Jednak nerešpektoval požiadavky povinnosti odôvodnenia právnych aktov Komisie vyplývajúce z článku 296 ods. 2 ZFEÚ a z článku 18 nariadenia 1/2003. Okrem toho Všeobecný súd nerešpektoval požiadavky na povinnosť odôvodnenia, ktoré sám stanovil. Napokon toto posúdenie Všeobecným súdom viedlo k chýbajúcej možnosti kontroly dodržiavania zásady proporcionality. Ak by rozsudok Všeobecného súdu naďalej platil, zásada proporcionality by v rámci vyšetrovacích opatrení podľa článku 18 nariadenia 1/2003 bola úplne obídaná.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 205).

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 13. marca 2014 – Søndagsavisen A/S/Európska komisia

(Vec T-167/14)

(2014/C 223/17)

Jazyk konania: *dánčina*

Účastníci konania

Žalobkyňa: Søndagsavisen A/S (Søborg, Dánsko) (v zastúpení: M. Honoré a C. Fornø)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 20. novembra 2013 nevzniesť námietky proti dánskej podpore výroby a inovácie v oblasti tlačových médií,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, konkurent príjemcov podpory, uvádza, že Komisia mala rozhodnúť, že existuje pochybnosť o zlučiteľnosti oznámeného opatrenia s vnútorným trhom, a že Komisia mala preto prijať rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania: pozri článok 108 ods. 2 ZFEÚ a článok 4 ods. 4 vykonávacieho nariadenia. ⁽¹⁾ Komisia tým, že tak nespravila, porušila procesné práva žalobkyne podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.

Na podporu svojho tvrdenia, že je daná dôvodná pochybnosť o zlučiteľnosti systému podpory s vnútorným trhom, uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody:

- Komisia vôbec nepreskúmala, či je systém podpory vhodný na zabezpečenie šírenia obsahu správ poskytovaných dánskym občanom a tým na podporu demokratického procesu,
- v každom prípade chýba napadnutému rozhodnutiu dostatočné odôvodnenie týkajúce sa vhodnosti, a
- Komisia nepreskúmala účinky systému podpory narušajúce hospodársku súťaž vo vzťahu medzi tlačou poskytovanou zadarmo a platenou tlačou.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 15. apríla 2014 – Deutsche Edelstahlwerke/Komisia

(Vec T-230/14)

(2014/C 223/18)

Jazyk konania: *nemčina*

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Nemecko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a H. Janssen, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 107 ods.1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky skutočnosti relevantné pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

- Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedla, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkyne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyni sa predtým vyjadriť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 17. apríla 2014 – ArcelorMittal Hamburg a i./Komisia

(Vec T-235/14)

(2014/C 223/19)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Nemecko), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Nemecko), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Nemecko) a ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (v zastúpení: H. Janssen a G. Engel, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

- Žalobkyne na tomto mieste tvrdia, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedli, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zaťaženia žalobkýň.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

- Žalobkyne ďalej tvrdia, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyniam sa predtým vyjadriť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 16. apríla 2014 – Kronotex a i./Komisia

(Vec T-236/14)

(2014/C 223/20)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Nemecko), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) a K Face GmbH (Heiligengrabe) (v zastúpení: H. Janssen a G. Engel, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

- Žalobkyne na tomto mieste tvrdia, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedli, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zaťaženia žalobkyní.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

- Žalobkyne ďalej tvrdia, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyniam sa predtým vyjadriť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 17. apríla 2014 – Steinbeis Papier/Komisia

(Vec T-237/14)

(2014/C 223/21)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Nemecko) (v zastúpení: H. Janssen a G. Engel, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

- Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedla, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkyne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyni sa predtým vyjadriť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Odvolanie podané 22. apríla 2014: Jean-Pierre Bodson a i. proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 12. februára 2014 vo veci F-73/12, Bodson a i./EIB

(Vec T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxembursko), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francúzsko), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francúzsko), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxembursko), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembursko), Manuel Sutil (Luxemburg, Luxembursko), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembursko) a Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembursko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy

Odvolatelia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 12. februára 2014 vo veci F-73/12,
- a v dôsledku toho vyhovel ich návrhom z prvostupňového konania a zároveň:
  - zrušil rozhodnutia o uplatnení rozhodnutia správnej rady EIB z 13. decembra 2011 o obmedzení rastu platov na 2,8 % a rozhodnutia predstavenstva EIB zo 14. februára 2012 definujúceho zásluhovosť so stratou 1 % z platu, nachádzajúce sa na výplatných listinách za apríl 2012, na odvolateľov, ako aj zrušil všetky rozhodnutia nachádzajúce sa na následných výplatných listinách,
  - zároveň,
    - zaviazal žalovanú na zaplatenie platového rozdielu vyplývajúceho z uvedených rozhodnutí správnej rady EIB z 13. decembra 2011 a predstavenstva EIB zo 14. februára 2012 v porovnaní s uplatnením predchádzajúceho mzdového systému; tento platový rozdiel sa musí navýšiť o úroky z omeškania, ktoré začali plynúť 12. apríla 2012 a zvyšujú sa 12-teho každý mesiac až do úplného splatenia, pričom tieto úroky sú stanovené na úrovni úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 3 body,
    - zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady škody za spôsobenú ujmu vzniknutú v dôsledku straty kúpnej sily, pričom táto ujma sa posúdi *ex aequo et bono* a náhrada sa predbežne stanoví na 1,5 % mesačnej odmeny každého žalobcu,
  - zaviazal EIB na náhradu všetkých trov konania,
- zaviazal žalovanú na náhradu všetkých trov prvostupňového a druhostupňového konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú štyri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na porušení rozdielu medzi povahou pracovného pomeru na dobu určitú a povahou pracovného pomeru úradníka, porušení základných podmienok pracovného pomeru a porušením právnej klasifikácie Memoranda o porozumení.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na rozpore v rozsudku Súdu pre verejnú službu a skreslení spisu.
3. Tretí odvolací dôvod je založený na porušení zásad právnej istoty, zákazu retroaktivity a predvídateľnosti, ako aj na skreslení spisu.
4. Štvrtý odvolací dôvod je založený na porušení kontroly zjavne nesprávneho posúdenia a povinnosti odôvodnenia.

Odvolanie podané 22. apríla 2014: Jean-Pierre Bodson a i. proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 12. februára 2014 vo veci F-83/12, Bodson a i./EIB

(Vec T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxembursko), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francúzsko), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francúzsko), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxembursko), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembursko), Manuel Sutil (Luxembursko), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembursko) a Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembursko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy

Odvolytelia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 12. februára 2014 vo veci F-83/12,
- a v dôsledku toho vyhovel ich návrhom z prvostupňového konania a zároveň:
  - zrušil rozhodnutia o uplatnení prémie pre odvolateľov podľa nového systému výkonnosti, ako vyplýva z rozhodnutia správnej rady zo 14. decembra 2010 a rozhodnutí predstavenstva z 9. novembra 2010 a 16. novembra 2011, pričom osobitné rozhodnutie o uplatnení sa nachádza na výplatných listinách za apríl 2012, s ktorými boli dotknuté osoby oboznámené najskôr 22. apríla 2012,
  - zároveň,
    - zaviazal žalovanú na zaplatenie platového rozdielu vyplývajúceho z rozhodnutia správnej rady zo 14. decembra 2010 a rozhodnutí predstavenstva z 9. novembra 2010 a 16. novembra 2011 v porovnaní s uplatnením predchádzajúceho systému prémie; tento platový rozdiel sa musí navýšiť o úroky z omeškania, ktoré začali plynúť 22. apríla 2012 až do úplného splatenia, pričom tieto úroky sú stanovené na úrovni úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 3 body,
    - zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady škody za spôsobenú ujmu vzniknutú v dôsledku straty kúpnej sily, pričom táto ujma sa posúdi *ex aequo et bono* a náhrada sa predbežne stanoví na 1,5 % mesačnej odmeny každého žalobcu,
  - v prípade, ak to žalovaná nevykoná spontánne na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania, požiadal ju o predloženie týchto dokumentov:
    - zápisnice zo stretnutia správnej rady EIB z 13. decembra 2011,
    - projektov vypracovaných oddelením ľudských zdrojov z 22. júna 2011 (RH/P&O/2011-119), 20. októbra 2011 (RH/P&O/2011-74) a 25. januára 2012,
  - zaviazal žalovanú na náhradu všetkých trov konania,
- zaviazal žalovanú na náhradu všetkých trov prvostupňového a druhostupňového konania.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú päť odvolacích dôvodov.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na vade konania, keďže Súd pre verejnú službu zamietol vykonať opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktoré požadovali odvolatelia.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na porušení rozdielu medzi povahou pracovného pomeru na dobu určitú a povahou pracovného pomeru úradníka, porušení základných podmienok pracovného pomeru, porušení právnej klasifikácie Memoranda o porozumení, skreslení spisu a porušení povinnosti odôvodnenia zo strany súdu.
3. Tretí odvolací dôvod je založený na porušení nadobudnutých práv a legitímnej dôvery, ako aj porušení povinnosti odôvodnenia.
4. Štvrtý odvolací dôvod je založený na porušení zásad právnej istoty, zákazu retroaktivity a predvídateľnosti, ako aj na porušení povinnosti starostlivosti a povinnosti odôvodnenia.
5. Piaty odvolací dôvod je založený na porušení kontroly zjavne nesprávneho posúdenia a skreslení spisu.

Žaloba podaná 24. apríla 2014 – Luxembursko/Komisia**(Vec T-258/14)**

(2014/C 223/24)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: L. Delvaux, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, avocats, a D. Slater, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil rozhodnutie Komisie z 24. marca 2014, ktoré vyžaduje, aby Luxembursko predložilo informácie týkajúce sa praxe preventívnych rozhodnutí vo finančnej oblasti,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prostredníctvom tejto žaloby žalobca navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie C(2014) 1986 final, ktorým Komisia prikázala žalobcovi v súlade s článkom 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999⁽¹⁾ predložiť úplný zoznam preventívnych rozhodnutí prijatých v rokoch 2010, 2011 a 2012 luxemburským spoločnostiam, ktoré tvoria skupinu alebo právnu štruktúru zahŕňajúcu jeden alebo viacero podnikov so sídlom mimo Luxemburského veľkovojsvodstva.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 10 nariadenia č. 659/1999 a práva na obhajobu v rozsahu, v akom Komisia nedisponovala minimálnym množstvom požadovaných informácií na odôvodnenie žiadostí o informácie nachádzajúcich sa v príkaze, pričom jej vyšetrovacia právomoc je podriadená predchádzajúcej držbe dostatočných skutkových a objektívnych skutočností, ktoré môžu viesť k vzniku odôvodneného podozrenia týkajúceho sa existencie porušenia. Žalobca tvrdí, že Komisia tak pristúpila k skutočnej „prieskumnej žiadosti o informácie“, ktorá je nezlučiteľná s právom na obhajobu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality v rozsahu, v akom i) medzi informáciami, ktoré už má Komisia k dispozícii, a povahou a rozsahom informácií požadovaných od žalobcu neexistuje vzťah a ii) príkaz predložiť informácie presahuje hranice primeranosti a nevyhnutnosti na realizáciu cieľov sledovaných Komisiou.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti dostatočného odôvodnenia, keďže Komisia nepredložila argumenty odôvodňujúce napadnutý príkaz, ani jasne nevysvetlila domnienky, ktoré chce preveriť.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 a 5 ZEÚ a nerešpektovaní právomocí členských štátov v oblasti priameho zdaňovania.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 zmluvy o fungovaní EÚ (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mm. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 24. apríla 2014 – Luxembursko/Komisia**(Vec T-259/14)**

(2014/C 223/25)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: L. Delvaux, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, advokáti, a D. Slater, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že predmetná žaloba je prípustná a dôvodná,
- zrušil rozhodnutie Komisie z 24. marca 2014, ktorým bola Luxembursku uložená povinnosť poskytnúť informácie týkajúce sa režimu zdanenia príjmov z duševného vlastníctva,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetnou žalobou žalobca navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie C(2014) 1987 final, ktorým tento orgán uložil žalobcovi na základe článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999⁽¹⁾ povinnosť poskytnúť informácie týkajúce sa režimu zdanenia príjmov z duševného vlastníctva.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú prevažne zhodné alebo podobné žalobným dôvodom uvedeným v konaní T-258/14, Luxembursko/Komisia.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 25. apríla 2014 – Vattenfall Europe Mining a i./Komisia

(Vec T-260/14)

(2014/C 223/26)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Nemecko), Vattenfall Europe Sales GmbH (Hamburg, Nemecko) a Vattenfall GmbH (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: R. Karpenstein a C. Johann, Rechtsanwálte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- podľa článku 264 ZFEÚ zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2013) 4424 final z 18. decembra 2013 v konaní vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Nemecko, Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

Žalobkyne svojim prvým žalobným dôvodom tvrdia, že Komisia nesprávne vychádza z prítomnosti „štátnych prostriedkov“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ v kontexte organizovaných finančných tokov podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (ďalej len „EEG“).

- Zvýhodnenie stanovené zákonom nie je bez prítomnosti štátnych prostriedkov dostatočné pre splnenie skutkovej podstaty pomoci. Vo vzťahu k príplatku EEG, keďže tento platia iba súkromné osoby, nie je daná potrebná prítomnosť štátnych prostriedkov, a získané prostriedky nemôžu byť pripísané štátu z dôvodu chýbajúcej stálej kontroly a s ňou spojenou možnosťou prístupu k nim.

- Štátna kontrola príplatku EEG je vylúčená už preto, že jeho výšku neurčujú štátne orgány, ale cena elektrickej energie na burzách s energiami a množstvo privádzanej elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie. Okrem toho štát nemá možnosť ovplyvniť vzťah dodávateľa energie a konečného spotrebiteľa na 5. stupni kompenzačného systému EEG. Postúpenie nákladov sa tu uskutočňuje v čisto súkromnoprávnom vzťahu.
- Potrebná štátna kontrola tak chýba aj vo vzťahu k takzvanému osobitnému systému náhrad EEG z dôvodu nevyhnutnej spojitosti medzi kvalifikáciou príplatku EEG a znížením príplatku pre energeticky náročných odberateľov. Táto nemôže byť vyvodená ani zo skutočnosti, že rozhodnutie o kontrole bolo prijaté Federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu, keďže ten má čisto potvrdzujúcu, resp. deklaratórnu úlohu.
- Navyše sa štát znížením príplatku pre energeticky náročných odberateľov nezrieka prostriedkov, ktoré by normálne mohol získať. Zníženie príplatku nevedie z dôvodu osobitnej konštrukcie kompenzačného mechanizmu EEG k zníženiu celkového príjmu z príplatku EEG. Zníženie príplatku pre energeticky náročných odberateľov sa naopak vyrovná vyššími príplatkami za každú kilowatthodinu elektrickej energie dodanú nepriviligovanému konečnému spotrebiteľovi.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii selektívneho zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

Žalobkyne druhým žalobným dôvodom tvrdia, že takzvaný osobitný systém náhrad EEG – na rozdiel od názoru Komisie – nestanovuje selektívne zvýhodnenie v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Rozlíšenie medzi energeticky náročnými a energeticky nenáročnými spotrebiteľmi je odôvodnený v logike systému príplatku EEG, a preto nie je *a priori* selektívne. Zníženie príplatku pre energeticky náročných odberateľov iba vyrovnáva osobitné nevýhody, ktoré by pre týchto odberateľov boli spojené s príplatkom EEG, ktorý sa vyberá v závislosti od spotreby.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na (hrozbe) narušení (narušenia) hospodárskej súťaže alebo ovplyvnení obchodu

Žalobkyne tretím žalobným dôvodom namietajú, že osobitný systém náhrad nevedie k narušeniu alebo k hrozbe narušenia hospodárskej súťaže a neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

Žaloba podaná 28. apríla 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products a i./Komisia

(Vec T-263/14)

(2014/C 223/27)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Nemecko), Aluminium Norf GmbH (Neuss, Nemecko) a Trimet Aluminium SE (Essen, Nemecko) (v zastúpení: R. Karpenstein a C. Johann, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- podľa článku 264 ZFEÚ zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2013) 4424 final z 18. decembra 2013 v konaní vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Nemecko, Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

Žalobkyne svojim prvým žalobným dôvodom tvrdia, že Komisia nesprávne vychádza z prítomnosti „štátnych prostriedkov“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ v kontexte organizovaných finančných tokov podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (ďalej len „EEG“).

- Komisia sa nesprávne domnievala, že finančné toky organizované podľa EEG sa uskutočňovali za prítomnosti „štátnych prostriedkov“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- Príplatok EEG odvádzajú iba súkromné osoby. Získané prostriedky ani nemohli byť pripísané štátu. Nevyhnutná stála štátna kontrola a s ňou spojená možnosť skutočného prístupu úradov chýba vo vzťahu k samotnému príplatku EEG, ako aj jeho zníženiu v prospech energeticky náročných odberateľov.
- V každom prípade nevedie zníženie príplatku pre energeticky náročných odberateľov k zrieknutiu sa príjmov, ktoré by štát normálne mohol získať. Zníženie je financované len zo súkromných prostriedkov, konkrétne vyššou sumou príplatku za každú kilowatthodinu elektrickej energie dodanú nepriviligovanému konečnému spotrebiteľovi. Takzvaný osobitný systém náhrad EEG tak neovplyvňuje výšku celkového príjmu z príplatku EEG, ale len vnútorné rozdelenie zaťaženia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii selektívneho zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

Žalobkyne druhým žalobným dôvodom tvrdia, že takzvaný osobitný systém náhrad EEG – na rozdiel od názoru Komisie – nestanovuje selektívne zvýhodnenie v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Rozlíšenie medzi energeticky náročnými a energeticky nenáročnými spotrebiteľmi je odôvodnené v logike systému príplatku EEG, a preto nie je *a priori* selektívne.

Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Schumacher Packaging/Komisia

(Vec T-265/14)

(2014/C 223/28)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Nemecko) (v zastúpení: H. Janssen a G. Engel, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

- Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedla, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat' zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkyne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyňi sa predtým vyjadriť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers/Komisia

(Vec T-270/14)

(2014/C 223/29)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Nemecko) (v zastúpení: H. Janssen a S. Kobes, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

— Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedla, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkyne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

— Žalobkyňa ďalej tvrdí, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyňi sa predtým vyjadriť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Styron Deutschland/Komisia

(Vec T-271/14)

(2014/C 223/30)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Nemecko) (v zastúpení: H. Janssen a S. Kobes, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

— Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

— Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedla, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkyne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

— Žalobkyňa ďalej tvrdí, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyni sa predtým vyjadriť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – P-D Glasseiden a i./Komisia

(Vec T-272/14)

(2014/C 223/31)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Nemecko), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Nemecko), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Nemecko) a Glashütte Freital GmbH (Freital, Nemecko) (v zastúpení: H. Janssen a G. Engel, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

— Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

— Žalobkyne na tomto mieste tvrdia, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedli, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkyní.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

— Žalobkyne ďalej tvrdia, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyniam sa predtým vyjadriť.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Lech-Stahlwerke/Komisia

(Vec T-274/14)

(2014/C 223/32)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Nemecko) (v zastúpení: I. Zenke a T. Heymann, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie 2014/C 37/07 Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) v znení z 25. októbra 2008, zmeneného článkom 5 zákona z 20. decembra 2012, a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov, v rozsahu, v akom sa v ňom obmedzenie príplatku pre energeticky náročných odberateľov, akým je žalobkyňa, považuje za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a dočasne vyhlasuje za nezlučiteľné s vnútorným trhom,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ – neexistencia štátnej pomoci

— Žalobkyňa tvrdí, že mechanizmus podpory zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (ďalej len „EEG“) vo všeobecnosti a osobitný systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov obzvlášť nepredstavovali štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže nedošlo k priamemu alebo nepriamemu prenosu štátnych prostriedkov. Podpora sa financuje výlučne zo súkromných prostriedkov, ktorých finančné toky nepodliehajú kontrole štátnym orgánom.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ – neexistencia selektívneho zvýhodnenia energeticky náročných odberateľov
  - Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad neobsahuje selektívne zvýhodnenie energeticky náročných odberateľov. Odberatelia jednak nezískali výhodu, ktorú by za normálnych trhových podmienok nedostali, keďže za týchto okolností by prevádzkovatelia EEG museli svoju elektrickú energiu predávať za trhové ceny a neexistoval by tak príplatok EEG. Jednak osobitný systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov, ktorí boli dotknutí samotnou hrozbou straty medzinárodnej konkurencieschopnosti na základe príplatku EEG, platí bez rozdielu pre všetky výrobné odvetvia.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ – zlučiteľnosť s vnútorným trhom je daná v každom prípade
  - Aj za predpokladu, že by osobitný systém náhrad predstavoval pomoc, bola by táto zjavne zlučiteľná s vnútorným trhom podľa predpisu o štátnej pomoci článku 107 ods. 3 písm. b) a c) s prihliadnutím na cieľ ochrany životného prostredia a klímy, ktorý je v záujme Spoločenstva, pri zaručení udržateľného a stabilného európskeho hospodárstva.

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Drahtwerk St. Ingbert a i./Komisia

(Vec T-275/14)

(2014/C 223/33)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Nemecko), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Kolín, Nemecko), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Nemecko), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Nemecko), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) a Zentralkokerei Saar GmbH (v zastúpení: S. Altenschmidt a H. Janssen, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

— Žalobkyne na tomto mieste tvrdia, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedli, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietat zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkýň.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

— Žalobkyne ďalej tvrdia, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyniam sa predtým vyjadriť.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Flachglas Torgau a i./Komisia

(Vec T-276/14)

(2014/C 223/34)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Nemecko), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Nemecko) a Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Nemecko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a H. Janssen, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

— Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže príplatok EEG a osobitný systém náhrad, ktoré sú upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavujú poskytnutie štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov. Všetky relevantné skutočnosti pre kvalifikáciu týchto opatrení sa zistili v prípravnom konaní medzi Komisiou a Spolkovou republikou Nemecko. Neostali už žiadne pochybnosti, o ktorých by mala Komisia rozhodnúť v konaní podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (¹).

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a zásady právnej istoty

— Žalobkyne na tomto mieste tvrdia, že Komisia porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a zásadu právnej istoty tým, že uplatnila konanie pre nové pomoci podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 namiesto konania pre existujúce pomoci podľa článku 17 a nasl. nariadenia č. 659/1999 na preskúmanie svojho predbežného posúdenia EEG ako pomoci. V tejto súvislosti predovšetkým uviedli, že rozhodnutím z 22. mája 2002 Komisia nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov. Zmeny z EEG 2000 na EEG 2012 nie sú v porovnaní s rozhodnutím Komisie z 22. mája 2002 zásadné. Komisia tak mohla namietaf zmenený právny názor Komisie v konaní podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ bez zataženia žalobkyní.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv a práva byť vypočutý

— Žalobkyne ďalej tvrdia, že žalovaná vydala napadnuté rozhodnutie bez poskytnutia možnosti žalobkyniam sa predtým vyjadriť.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Sabic Polyolefine/Komisia

(Vec T-279/14)

(2014/C 223/35)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Nemecko) (v zastúpení: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, článku 108 ZFEÚ nesprávnym klasifikovaním osobitného systému náhrad

— Žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, článok 108 ZFEÚ a článok 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (¹) z dôvodu, že príplatok EEG, ktorý je upravený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavuje poskytnutie štátnych prostriedkov a znížený príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov nepredstavuje zrieknutie sa štátnych prostriedkov.

- V tejto súvislosti uvádza, že Komisia vykonala svoje preskúmanie na základe nových vymedzujúcich parametrov, ktoré sú nezlučiteľné so zásadami doterajšej judikatúry. Komisia najmä vôbec nezohľadnila kritérium konkrétnej dispozičnej moci štátnych orgánov, ktoré je podľa ustálenej judikatúry nevyhnutné pre klasifikáciu ako štátny prostriedok, a považovala za dostatočné, že štátny zákonodarca vplýva na platobné toky medzi súkromnými osobami a že regulačné orgány dohliadajú na dodržanie zákonných požiadaviek súkromnými osobami.
  - Ďalej tvrdí, že Komisia je viazaná svojím rozhodnutím, ktorým nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu, že sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov, a preto z právneho hľadiska nesprávne klasifikovala EEG 2012 ako novozavedený protiprávny systém pomoci.
  - Okrem toho Komisia nedostatočne preskúmala, a preto si ani neuvedomila, že systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov je odôvodnený cieľom, povahou, resp. vnútornou štruktúrou EEG 2012, a preto nepredstavuje selektívne zvýhodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 18, 19 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu nenavrhnutia vhodných opatrení
- Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia mala v každom prípade pri preskúmaní EEG 2012 uplatniť konanie pre existujúce pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 17 – 19 nariadenia č. 659/1999 a Nemecku mala pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania ponúknuť vhodné opatrenia namiesto vystavenia účastníkov trhu značným hospodárskym rizikám tým, že klasifikovala EEG 2012 ako novú, neoznámenú pomoc.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý
- Žalobkyňa okrem toho namieta, že Komisia ju mala pred vydaním rozhodnutia s tak závažnými právnymi následkami jednoznačne vypočuť.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení
- Napokon žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania je na dôležitých miestach nedostatočne odôvodnené.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland a i./Komisia

(Vec T-280/14)

(2014/C 223/36)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Kolín, Nemecko), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Nemecko) a Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Nemecko) (v zastúpení: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 108 ZFEÚ nesprávnym klasifikovaním osobitného systému náhrad
  - Žalobkyne tvrdia, že rozhodnutie o začatí konania porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, článok 108 ZFEÚ a článok 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾ z dôvodu, že príplatok EEG, ktorý je upravený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavuje poskytnutie štátnych prostriedkov a znížený príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov nepredstavuje zrieknutie sa štátnych prostriedkov.
  - V tejto súvislosti uvádzajú, že Komisia vykonala svoje preskúmanie na základe nových vymedzujúcich parametrov, ktoré sú nezlučiteľné so zásadami doterajšej judikatúry. Komisia najmä vôbec nezohľadnila kritérium konkrétnej dispozičnej moci štátnych orgánov, ktoré je podľa ustálenej judikatúry nevyhnutné pre klasifikáciu ako štátny prostriedok, a považovala za dostatočné, že štátny zákonodarca vplýva na platobné toky medzi súkromnými osobami a že regulačné orgány dohliadajú na dodržanie zákonných požiadaviek súkromnými osobami.
  - Ďalej tvrdia, že Komisia je viazaná svojím rozhodnutím, ktorým nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu, že sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov, a preto z právneho hľadiska nesprávne klasifikovala EEG 2012 ako novozavedený protiprávny systém pomoci.
  - Okrem toho Komisia nedostatočne preskúmala, a preto si ani neuvedomila, že systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov je odôvodnený cieľom, povahou, resp. vnútornou štruktúrou EEG 2012, a preto nepredstavuje selektívne zvýhodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 18 a 19 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu nenavrnutia vhodných opatrení
  - Žalobkyne na tomto mieste tvrdia, že Komisia mala v každom prípade pri preskúmaní EEG 2012 uplatniť konanie pre existujúce pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 17 – 19 nariadenia č. 659/1999 a Nemecku mala pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania ponúknuť vhodné opatrenia namiesto vystavenia účastníkov trhu značným hospodárskym rizikám tým, že klasifikovala EEG 2012 ako novú, neoznámenú pomoc.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý
  - Žalobkyne okrem toho namietajú, že Komisia ich mala pred vydaním rozhodnutia s tak závažnými právnymi následkami jednoznačne vypočuť.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení
  - Napokon žalobkyne tvrdia, že rozhodnutie o začatí konania je na dôležitých miestach nedostatočne odôvodnené.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Fels-Werke/Komisia

(Vec T-281/14)

(2014/C 223/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fels Werke GmbH (Goslar, Nemecko) (v zastúpení: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 108 ZFEÚ nesprávnym klasifikovaním osobitného systému náhrad
  - Žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, článok 108 ZFEÚ a článok 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾ z dôvodu, že príplatok EEG, ktorý je upravený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavuje poskytnutie štátnych prostriedkov a znížený príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov nepredstavuje zrieknutie sa štátnych prostriedkov.
  - V tejto súvislosti uvádza, že Komisia vykonala svoje preskúmanie na základe nových vymedzujúcich parametrov, ktoré sú nezlučiteľné so zásadami doterajšej judikatúry. Komisia najmä vôbec nezohľadnila kritérium konkrétnej dispozičnej moci štátnych orgánov, ktoré je podľa ustálenej judikatúry nevyhnutné pre klasifikáciu ako štátny prostriedok, a považovala za dostatočné, že štátny zákonodarca vplyva na platobné toky medzi súkromnými osobami a že regulačné orgány dohliadajú na dodržanie zákonných požiadaviek súkromnými osobami.
  - Ďalej tvrdí, že Komisia je viazaná svojím rozhodnutím, ktorým nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu, že sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov, a preto z právneho hľadiska nesprávne klasifikovala EEG 2012 ako novozavedený protiprávny systém pomoci.
  - Okrem toho Komisia nedostatočne preskúmala, a preto si ani neuvedomila, že systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov je odôvodnený cieľom, povahou, resp. vnútornou štruktúrou EEG 2012, a preto nepredstavuje selektívne zvýhodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 18 a 19 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu nenavrhnutia vhodných opatrení
  - Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia mala v každom prípade pri preskúmaní EEG 2012 uplatniť konanie pre existujúce pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 17 – 19 nariadenia č. 659/1999 a Nemecku mala pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania ponúknuť vhodné opatrenia namiesto vystavenia účastníkov trhu značným hospodárskym rizikám tým, že klasifikovala EEG 2012 ako novú, neoznámenú pomoc.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý
  - Žalobkyňa okrem toho namieta, že Komisia ju mala pred vydaním rozhodnutia s tak závažnými právnymi následkami jednoznačne vypočuť.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení
  - Napokon žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania je na dôležitých miestach nedostatočne odôvodnené.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Bayer MaterialScience/Komisia**(Vec T-282/14)**

(2014/C 223/38)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Nemecko) (v zastúpení: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 108 ZFEÚ nesprávnym klasifikovaním osobitného systému náhrad
  - Žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, článok 108 ZFEÚ a článok 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (¹) z dôvodu, že príplatok EEG, ktorý je upravený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavuje poskytnutie štátnych prostriedkov a znížený príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov nepredstavuje zrieknutie sa štátnych prostriedkov.
  - V tejto súvislosti uvádza, že Komisia vykonala svoje preskúmanie na základe nových vymedzujúcich parametrov, ktoré sú nezlučiteľné so zásadami doterajšej judikatúry. Komisia najmä vôbec nezohľadnila kritérium konkrétnej dispozičnej moci štátnych orgánov, ktoré je podľa ustálenej judikatúry nevyhnutné pre klasifikáciu ako štátny prostriedok, a považovala za dostatočné, že štátny zákonodarca vplýva na platobné toky medzi súkromnými osobami a že regulačné orgány dohliadajú na dodržanie zákonných požiadaviek súkromnými osobami.
  - Ďalej tvrdí, že Komisia je viazaná svojím rozhodnutím, ktorým nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu, že sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov, a preto z právneho hľadiska nesprávne klasifikovala EEG 2012 ako novozavedený protiprávny systém pomoci.
  - Okrem toho Komisia nedostatočne preskúmala, a preto si ani neuvedomila, že systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov je odôvodnený cieľom, povahou, resp. vnútornou štruktúrou EEG 2012, a preto nepredstavuje selektívne zvýhodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 18 a 19 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu nenavrhnutia vhodných opatrení
  - Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že Komisia mala v každom prípade pri preskúmaní EEG 2012 uplatniť konanie pre existujúce pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 17 – 19 nariadenia č. 659/1999 a Nemecku mala pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania ponúknuť vhodné opatrenia namiesto vystavenia účastníkov trhu značným hospodárskym rizikám tým, že klasifikovala EEG 2012 ako novú, neoznámenú pomoc.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý
  - Žalobkyňa okrem toho namieta, že Komisia ju mala pred vydaním rozhodnutia s tak závažnými právnymi následkami jednoznačne vypočuť.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení

— Napokon žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania je na dôležitých miestach nedostatočne odôvodnené.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Advansa a i./Komisia

(Vec T-283/14)

(2014/C 223/39)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Advansa GmbH (Hamm, Nemecko), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Nemecko), Aurubis AG (Hamburg, Nemecko), CABB GmbH (Gersthofen, Nemecko), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Nemecko), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Nemecko), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Nemecko), Dralon GmbH (Dormagen, Nemecko), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Nemecko), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Nemecko), ISP Marl GmbH (Marl, Nemecko), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Nemecko), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Nemecko), Siltronic AG (Mníchov, Nemecko), Trevira GmbH (Bobingen, Nemecko), Wacker Chemie AG (Mníchov, Nemecko) a Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Nemecko) (v zastúpení: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov;
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 108 ZFEÚ nesprávnym klasifikovaním osobitného systému náhrad
  - Žalobkyne tvrdia, že rozhodnutie o začatí konania porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, článok 108 ZFEÚ a článok 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽¹⁾ z dôvodu, že príplatok EEG, ktorý je upravený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“), nepredstavuje poskytnutie štátnych prostriedkov a znížený príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov nepredstavuje zrieknutie sa štátnych prostriedkov.
  - V tejto súvislosti uvádzajú, že Komisia vykonala svoje preskúmanie na základe nových vymedzujúcich parametrov, ktoré sú nezlučiteľné so zásadami doterajšej judikatúry. Komisia najmä vôbec nezohľadnila kritérium konkrétnej dispozičnej moci štátnych orgánov, ktoré je podľa ustálenej judikatúry nevyhnutné pre klasifikáciu ako štátny prostriedok, a považovala za dostatočné, že štátny zákonodarca vplýva na platobné toky medzi súkromnými osobami a že regulačné orgány dohliadajú na dodržanie zákonných požiadaviek súkromnými osobami.

- Ďalej tvrdia, že Komisia je viazaná svojím rozhodnutím, ktorým nepovažovala EEG 2000 za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu, že sa neuskutočnil transfer štátnych prostriedkov, a preto z právneho hľadiska nesprávne klasifikovala EEG 2012 ako novozavedený protiprávny systém pomoci.
  - Okrem toho Komisia nedostatočne preskúmala, a preto si ani neuvedomila, že systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov je odôvodnený cieľom, povahou, resp. vnútornou štruktúrou EEG 2012, a preto nepredstavuje selektívne zvýhodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 18 a 19 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu nenavrhnutia vhodných opatrení
- Žalobkyne na tomto mieste tvrdia, že Komisia mala v každom prípade pri preskúmaní EEG 2012 uplatniť konanie pre existujúce pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ a článkov 17 – 19 nariadenia č. 659/1999 a Nemecku mala pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania ponúknuť vhodné opatrenia namiesto vystavenia účastníkov trhu značným hospodárskym rizikám tým, že klasifikovala EEG 2012 ako novú, neoznámenú pomoc.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý
- Žalobkyne okrem toho namietajú, že Komisia ich mala pred vydaním rozhodnutia s tak závažnými právnymi následkami jednoznačne vypočuť.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení
- Napokon žalobkyne tvrdia, že rozhodnutie o začatí konania je na dôležitých miestach nedostatočne odôvodnené.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 2. mája 2014 – *Wirtschaftsvereinigung Stahl a i./Komisia*

(Vec T-285/14)

(2014/C 223/40)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Nemecko) Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf), Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH (Wetzlar), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld), Peiner Träger GmbH (Peine), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen), Pruna Betreiber GmbH (Grünwald), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen), Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH (Zeithain), HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH (Dortmund), Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH (Mülheim an der Ruhr), Mülheim Pipecoatings GmbH (Mülheim an der Ruhr), Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH (Remscheid), Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG (Crimmitschau), Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH (Siegen), Ilsenburger Grobblech GmbH (Ilsenburg) (v zastúpení: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler a T. Woltering, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov (Ú. v. EÚ C 37, 2014, s. 73),
- spojil toto konanie s konaním o žalobe Nemecka o zrušenie sporného rozhodnutia na Všeobecnom súde (žaloba bola podaná 21. marca 2014),

subsidiárne: preskúmal dokumenty uvedeného konania o žalobe Nemecka,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia

— Žalobkyne tvrdia, že osobitný systém náhrad upravený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (ďalej len „EEG“) nepredstavuje zvýhodnenie pre energeticky náročných odberateľov oceliarskeho priemyslu vo všeobecnosti a osobitne pre žalobkyne 2) až 24).

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii selektívneho zvýhodnenia

— Žalobkyne okrem toho tvrdia, že osobitný systém náhrad už vôbec nepredstavuje selektívne zvýhodnenie žalobkýň v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na neprítomnosti štátnych prostriedkov

— Žalobkyne ďalej uvádzajú, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátnu alebo zo štátnych prostriedkov poskytnutú“ podporu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nenarušení hospodárskej súťaže

— Žalobkyne tvrdia, že osobitný systém náhrad nenarúša hospodársku súťaž v Európskej únii.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na neovplyvnení obchodu medzi členskými štátmi

— Žalobkyne ďalej uvádzajú, že osobitný systém náhrad neovplyvňuje ani obchod medzi členskými štátmi.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že zrušenie alebo značné zníženie osobitného systému náhrad porušuje základné práva žalobkýň

— Žalobkyne uvádzajú, že klasifikácia osobitného systému náhrad za pomoc alebo značné zníženie osobitného systému náhrad by nie len prekročila hranice článku 107 ZFEÚ, ktoré sú jasne stanovené Súdnym dvorom Európskej únie, ale by aj porušila základnú požiadavku hmotnej spravodlivosti zaťaženia. Odstránenie alebo značné zníženie osobitného systému náhrad by tak porušovalo aj základné práva žalobkýň, predovšetkým ich práva zaručené Chartou základných práv Európskej únie.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že osobitný systém náhrad spadá pod rozhodnutie Komisie z 22. mája 2002

— Žalobkyne ďalej tvrdia, že Komisia svojím rozhodnutím z 22. mája 2002 výslovne rozhodla, že EEG a jeho „systémy náhrad“ nespĺňajú znaky skutkovej podstaty pomoci ⁽¹⁾. Toto rozhodnutie sa vzťahuje aj na osobitný systém náhrad.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a nedostatočnom predbežnom preskúmaní

— Žalobkyne navyše uvádzajú, že Komisia nedostatočne preskúmala a preto si ani neuvedomila, že systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov je odôvodnený cieľom, povahou, resp. vnútornou štruktúrou EEG a preto nepredstavuje selektívne zvýhodnenie.

9. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý

— Žalobkyne okrem toho namietajú, že Komisia ich mala v každom prípade pred vydaním rozhodnutia s tak závažnými právnymi následkami vypočuť.

⁽¹⁾ Oznámenie Komisie z 22. mája 2002, C(2002) 1887 fin./štátna pomoc NN 27/2000-Nemecko.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik/Komisia**(Vec T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
- Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
- Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Schaeffler Technologies/Komisia**(Vec T-287/14)**

(2014/C 223/42)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
- Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadaným spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
- Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Energiewerke Nord/Komisia**(Vec T-288/14)**

(2014/C 223/43)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
- Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
- Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg a i./Komisia**(Vec T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Nemecko), H-O-T Servicecenter Schmöln GmbH & Co. KG (Schmöln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (v zastúpení: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler a T. Woltering, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov (Ú. v. EÚ C 37, 2014, s. 73),
- spojil toto konanie s konaním o žalobe Nemecka o zrušenie sporného rozhodnutia na Všeobecnom súde (žaloba bola podaná 21. marca 2014),
subsidiárne: preskúmal dokumenty uvedeného konania o žalobe Nemecka,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia
  - Žalobkyne tvrdia, že osobitný systém náhrad upravený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (ďalej len „EEG“) nepredstavuje zvýhodnenie pre energeticky náročných odberateľov kaliarní a priemyslu povrchových úprav vo všeobecnosti a osobitne pre žalobkyne.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii selektívneho zvýhodnenia
  - Žalobkyne okrem toho tvrdia, že osobitný systém náhrad už vôbec nepredstavuje selektívne zvýhodnenie žalobkýň v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na neprítomnosti štátnych prostriedkov
  - Žalobkyne ďalej uvádzajú, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátnu alebo zo štátnych prostriedkov poskytnutú“ podporu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nenarušení hospodárskej súťaže
  - Žalobkyne tvrdia, že osobitný systém náhrad nenaruša hospodársku súťaž v Európskej únii.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na neovplyvnení obchodu medzi členskými štátmi
  - Žalobkyne ďalej uvádzajú, že osobitný systém náhrad neovplyvňuje ani obchod medzi členskými štátmi.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že zrušenie alebo značné zníženie osobitného systému náhrad porušuje základné práva žalobkýň
  - Žalobkyne uvádzajú, že klasifikácia osobitného systému náhrad za pomoc alebo značné zníženie osobitného systému náhrad by nie len prekročila hranice článku 107 ZFEÚ, ktoré sú jasne stanovené Súdnym dvorom Európskej únie, ale by aj porušila základnú požiadavku hmotnej spravodlivosti zaťaženia. Odstránenie alebo značné zníženie osobitného systému náhrad by tak porušovalo aj základné práva žalobkýň, predovšetkým ich práva zaručené Chartou základných práv Európskej únie.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na skutočnosti, že osobitný systém náhrad spadá pod rozhodnutie Komisie z 22. mája 2002
  - Žalobkyne ďalej tvrdia, že Komisia svojím rozhodnutím z 22. mája 2002 výslovne rozhodla, že EEG a jeho „systémy náhrad“ nespĺňajú znaky skutkovej podstaty pomoci⁽¹⁾. Toto rozhodnutie sa vzťahuje aj na osobitný systém náhrad.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a nedostatočnom predbežnom preskúmaní
  - Žalobkyne navyše uvádzajú, že Komisia nedostatočne preskúmala a preto si ani neuvedomila, že systém náhrad pre energeticky náročných odberateľov je odôvodnený cieľom, povahou, resp. vnútornou štruktúrou EEG a preto nepredstavuje selektívne zvýhodnenie.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý
  - Žalobkyne okrem toho namietajú, že Komisia ich mala v každom prípade pred vydaním rozhodnutia s tak závažnými právnymi následkami vypočuť.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení
  - Žalobkyne napokon tvrdia, že rozhodnutie o začatí konania je na dôležitých miestach nedostatočne odôvodnené.

⁽¹⁾ Oznámenie Komisie z 22. mája 2002, C(2002) 1887 fin./štátna pomoc NN 27/2000-Nemecko.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – egeplast international/Komisia

(Vec T-291/14)

(2014/C 223/45)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: egeplast international GmbH (Greven, Nemecko) (v zastúpení: A. Rosenfeld, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2013) 4424 final z 18. decembra 2013 vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Nemecko, Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa v podstate toto.

1. Neexistencia zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
  - Žalobkyňa tvrdí, že osobitný systém náhrad zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) neobsahuje zvýhodnenie žalobkyne v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ale len zmiernuje značné zaťaženie ovplyvňujúce konkurencieschopnosť žalobkyne, ktoré postihlo žalobkyňu zavedením príplatku EEG. Systém náhrad slúži na čiastočné vyrovnanie znevýhodnenia a nie na poskytnutie výhody.
2. Neexistencia selektívnosti
  - Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nie je selektívny, keďže sa neobmedzuje na určité podniky alebo výrobné odvetvia. V praxi tomu zodpovedá aj rôznorodosť podnikov, ktoré využívajú osobitný systém náhrad. Systém náhrad je úplne zlučiteľný s EEG 2012 a umožňuje systém zaťaženia vyplývajúci zo systému EEG.

3. Neexistencia štátnych alebo štátu pripísateľných prostriedkov

- Žalobkyňa ďalej uvádza, že zisky z príplatku EEG nepredstavujú štátne alebo štátu pripísateľné prostriedky. Príplatok EEG slúži na uspokojenie občianskoprávneho nároku prevádzkovateľov prenosových sústav (ďalej len „PPN“) voči dodávateľom elektrickej energie na náhradu ich výdavkov, ktoré im vznikli pri uvedení elektrickej energie na trh. Výšku príplatku stanovujú PPN bez akéhokoľvek zásahu štátu. Právomoci priznané Spolkovej agentúre slúžia iba k preskúmaniu správneho stanovenia výšky príplatku prostredníctvom PPN. Spolkovej agentúre však neposkytujú stálu kontrolu alebo dispozičnú moc nad príjmom z príplatku.

4. Nenarušenie hospodárskej súťaže a neovplyvnenie obchodu

- Žalobkyňa na tomto mieste tvrdí, že z neštátnej povahy príjmu z príplatku vyplýva, že obmedzenia príplatku EEG nepredstavujú zrieknutie sa štátnych príjmov. O zrieknutie sa nejedná aj preto, že prípadné zníženie príjmov na účtoch s príplatkom sa vyrovnáva súkromnými prostriedkami v podobe zvýšenia sumy príplatku pre nezvýhodnených konečných spotrebiteľov.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Klemme/Komisia

(Vec T-294/14)

(2014/C 223/46)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
  - Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
  - Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Autoneum Germany/Komisia

(Vec T-295/14)

(2014/C 223/47)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
  - Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
  - Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Erbslöh/Komisia

(Vec T-296/14)

(2014/C 223/48)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Erbslöh AG (Velbert, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
  - Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
  - Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Walter Klein/Komisia

(Vec T-297/14)

(2014/C 223/49)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
  - Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
  - Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Erbslöh Aluminium/Komisia

(Vec T-298/14)

(2014/C 223/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
  - Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
  - Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Fricopan Back/Komisia

(Vec T-300/14)

(2014/C 223/51)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
  - Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom nezníži nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
  - Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Michelin Reifenwerke/Komisia

(Vec T-301/14)

(2014/C 223/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Nemecko) (v zastúpení: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ proti Spolkovej republike Nemecko z dôvodu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka nižšieho príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii zvýhodnenia v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov stanovený v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (ďalej len „EEG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tomto mieste uvádza, že energeticky nároční odberatelia zaiste nebudú touto úpravou zvýhodnení. Osobitný systém náhrad je skôr náhradou za mimoriadne výdavky, ktoré v osobitnej miere postihujú žalobkyňu a porovnateľných odberateľov v rámci podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a slúži na obnovenie konkurencieschopnosti energeticky náročných odberateľov, ktorí by boli predovšetkým významným spôsobom poškodení príplatkom EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na neexistencii štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ
- Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že osobitný systém náhrad nepredstavuje „štátne alebo zo štátnych prostriedkov“ poskytnuté opatrenie. V tejto súvislosti uvádza, že samotný príplatok EEG nie je štátny prostriedok, a preto ani zrieknutie sa tohto prostriedku osobitným systémom náhrad nemôže predstavovať opatrenie poskytnuté zo štátnych prostriedkov.
  - Príplatok EEG nevyberá, nespravuje a už vôbec nerozdeľuje štát alebo štátom ustanovená alebo zriadená verejná alebo súkromná inštitúcia. Príplatok EEG naopak možno vybrať priamo prostredníctvom prevádzkovateľov prenosových sústav pre elektrinu na základe zodpovedajúceho občianskoprávneho nároku. Príplatok EEG nepripadne do štátneho rozpočtu, takže osobitný systém náhrad následne žiadnym spôsobom neznižuje nepriamo alebo priamo príjmy štátu.
  - Prostriedky EEG nie sú k dispozícii ani štátnym orgánom. Navyše neexistuje verejná kontrola prostriedkov EEG ako napríklad Nemeckým federálnym úradom pre hospodárstvo a kontrolu vývozu (BAFA) alebo Spolkovou agentúrou.

Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Buderus Guss/Komisia

(Vec T-302/14)

(2014/C 223/53)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.

- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnemu stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Polyblend/Komisia

(Vec T-303/14)

(2014/C 223/54)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.
- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnemu stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Sun Alloys Europe/Komisia

(Vec T-304/14)

(2014/C 223/55)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.
- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnenému stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 29. apríla 2014 – Vestolit/Komisia**(Vec T-305/14)**

(2014/C 223/56)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Vestolit GmbH (Marl, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.
- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnenému stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Polymer-Chemie/Komisia

(Vec T-306/14)

(2014/C 223/57)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.
- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnemu stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – TechnoCompound/Komisia

(Vec T-307/14)

(2014/C 223/58)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.

- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnemu stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Neue Halberg-Guss/Komisia

(Vec T-308/14)

(2014/C 223/59)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.
- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnenému stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Mat Foundries Europe/Komisia

(Vec T-309/14)

(2014/C 223/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,
- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.
- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnenému stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 30. apríla 2014 – Fritz Winter Eisengießerei/Komisia

(Vec T-310/14)

(2014/C 223/61)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Nemecko) (v zastúpení: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s podporou elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu podľa zákona o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším príplatkom EEG pre energeticky náročných odberateľov proti Spolkovej republike Nemecko – vo veci štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) z 18. decembra 2013, uverejnené v Úradnom vestníku EÚ zo 7. februára 2014, C 37, strana 73 podľa článku 263 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia považuje osobitný systém náhrad podľa § 40, 41 EEG za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ,

- podľa článku 87 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne považovala podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov prostredníctvom priebežného financovania, ako aj osobitný systém náhrad na zníženie príplatku EEG, za štátnu pomoc a preto nemala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že Komisia sa pri predbežnom posúdení otázky, či osobitný systém náhrad predstavuje štátnu pomoc, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže osobitný systém náhrad, ako výnimka z príplatku EEG, neposkytuje výhodu, ktorú by energeticky nároční odberatelia za normálnych trhových podmienok nezískali.
- Žalobkyňa navyše uvádza, že štátne prostriedky nie sú dotknuté. Keďže ani príjmy z príplatku EEG nepredstavujú štátne prostriedky, nemohli byť štátne prostriedky dotknuté ani výnimkou pre energeticky náročných odberateľov.
- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že osobitný systém náhrad nenaruša ani hospodársku súťaž. Vytvára nanajvýš podmienky hospodárskej súťaže, ktoré by existovali bez príplatku EEG.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia vydaním rozhodnutia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery. Nemecká úprava podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov už bola podrobená dôkladnému preskúmaniu z hľadiska právnej úpravy v oblasti štátnej pomoci. V roku 2002 dospela Komisia pri preskúmaní k záveru, že s úpravou nie je spojený transfer štátnych prostriedkov. Keďže EEG 2012 v tejto súvislosti neobsahuje oproti vtedajšiemu právnemu stavu zásadné zmeny, dotknuté hospodárske subjekty nemuseli rátať s novým preskúmaním, ale mohli sa spoliehať na zachovanie úpravy.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci

Napokon žalobkyňa zastáva názor, že Komisia zneužila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená článkami 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Začatím konania vo veci formálneho zisťovania Komisia predovšetkým sledovala cieľ, aby sa v zásade zjednotila podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Tento základný cieľ sa prejavil aj v novom návrhu usmernení pre pomoc v oblasti životného prostredia a energie, v ktorých Komisia prvýkrát stanovila podrobnú úpravu podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Komisia však mala na účely podpory harmonizácie uplatniť konanie na aproximáciu právnych predpisov podľa článkov 116 ZFEÚ a 117 ZFEÚ, ktoré je na to určené.

Žaloba podaná 5. mája 2014 – Christian Dior Couture/ÚHVT (Vyobrazenie opakujúceho sa vzoru s reliéfnym efektom)

(Vec T-313/14)

(2014/C 223/62)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Christian Dior Couture SA (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: M. Sabatier, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 4. marca 2014 vo veci R 459/2013-4 v rozsahu, v akom zamietol odvolanie proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka, ktorý odmietol priznať ochranu prostredníctvom systému ochrannej známky Spoločenstva pre medzinárodný zápis obrazovej ochrannej známky č. 1 100 187, ktorý sa vzťahuje na Európsku úniu, pre niektoré označené výrobky tried 9, 14, 18 a 25,
- akceptoval zápis obrazovej ochrannej známky č. 1 100 187 pre všetky výrobky zaradené do tried 9, 14, 18 a 25 a subsidiárne pre výrobky, ktorých používanie bolo výslovne preukázané,
- zaviazal ÚHVT na náhrady trov konania, ktoré žalobkyni vznikli v konaní pred ÚHVT, ako aj v tomto konaní, podľa článku 87 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Príhlasovaná ochranná známka Spoločenstva: medzinárodný zápis obrazovej ochrannej známky zobrazujúci opakujúci sa vzor s reliéfnym efektom, ktorý sa vzťahuje na Európsku úniu, pre výrobky tried 9, 14, 18 a 25.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: čiastočne zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 3 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 2. mája 2014 – Vinnolit/Komisia

(Vec T-318/14)

(2014/C 223/63)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Nemecko) (v zastúpení: M. Geipel, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2013 vo veci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v akom sa týka zníženia príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov,
- rozhodol, že žalovaná znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii pomoci v zmysle článku 107 ZFEÚ

- Žalobkyňa tvrdí, že zníženie príplatku EEG, ktoré je upravené v zákone o uprednostňovaní energií z obnoviteľných zdrojov (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (ďalej len „EEG“), pre energeticky náročných odberateľov predstavuje modifikáciu kompenzačného mechanizmu. Neposkytuje žiadne zvýhodnenie zo štátnych alebo štátom kontrolovaných prostriedkov.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že sa v každom prípade nejedná novú pomoc

- Žalobkyňa ďalej tvrdí, že zníženie príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov nepredstavuje novú pomoc v zmysle článku 108 ZFEÚ, keďže mechanizmus financovania pre podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov bol v Spolkovej republike Nemecko Európskou komisiou v minulosti považovaný za zlučiteľný s právom štátnej pomoci a doteraz nebol podstatne zmenený.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení základných práv a zásady primeranosti
  - Žalobkyňa na tomto mieste uvádza, že Európska komisia neuplatnila alebo nesprávne uplatnila voľnú úvahu, ktorá jej je zverená, keďže jednak nezohľadnila významné nepriaznivé dôsledky spojené so začatím konania vo veci formálneho zisťovania pre dotknutých odberateľov a jednak začala konanie v čase, kedy to ešte nebolo potrebné.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery
  - Žalobkyňa tvrdí, že Európska komisia svojím rozhodnutím porušila legitímnu dôveru dotknutých odberateľov, keďže mechanizmus financovania pre podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov bol Európskou komisiou v Spolkovej republike Nemecko v minulosti považovaný za zlučiteľný s právom štátnej pomoci a doteraz nebol podstatne zmenený.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na prekročení právomoci
  - Žalobkyňa napokon tvrdí, že Európska komisia svojím rozhodnutím prekročila jej zverenú právomoc tým, že nepripustným spôsobom obmedzila mieru voľnej úvahy, ktorá bola Spolkovej republike Nemecko zverená primárnym a sekundárnym právom, pokiaľ ide o realizáciu podpory obnoviteľných zdrojov energie.

Žaloba podaná 12. mája 2014 – Azarov/Rada

(Vec T-331/14)

(2014/C 223/64)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Mykola Janovyč Azarov (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: G. Lansky a A. Egger, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v súlade s článkom 263 ZFEÚ zrušil rozhodnutie Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 26), ako aj nariadenie Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 1), v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- v súlade s článkom 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu prijal opatrenia na zabezpečenie priebehu konania,
- v súlade s článkom 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod: Porušenie povinnosti odôvodnenia

Žalobca tu okrem iného uvádza, že odôvodnenie napadnutých právnych aktov neumožňuje žalobcovi napadnúť ich pred súdom, a ani súdu preskúmať ich zákonosť.

2. Druhý žalobný dôvod: Porušenie základných práv

V rámci tohto žalobného dôvodu žalobca poukazuje na porušenie práva vlastníť majetok a porušenie práva vykonávať hospodársku činnosť. Ďalej vytyka neprimeranosť uložených reštriktívnych opatrení. Napokon tvrdí, že jeho právo na obhajobu nebolo rešpektované.

3. Tretí žalobný dôvod: Zneužitie právomoci

Žalobca tu okrem iného uvádza, že Rada zneužila svoju právomoc, keďže uložením reštriktívnych opatrení voči žalobcovi sledovala prevažne iné ciele, ako je skutočné upevnenie a podpora právneho štátu a dodržiavanie ľudských práv na Ukrajine.

4. Štvrtý žalobný dôvod: Porušenie zásady riadnej správy vecí verejných

V rámci tohto žalobného dôvodu žalobca vytýka predovšetkým porušenie práva nestranné zaobchádzanie, porušenie práva na spravodlivé, resp. férové zaobchádzanie a porušenie práva na riadne zistenie skutkového stavu.

5. Piaty žalobný dôvod: Zjavne nesprávne posúdenie

Žaloba podaná 12. mája 2014 – Azarov/Rada

(Vec T-332/14)

(2014/C 223/65)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Oleksij Mykolajovyč Azarov (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: G. Lansky a A. Egger, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v súlade s článkom 263 ZFEÚ zrušil rozhodnutie Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 26), vykonávacie rozhodnutie Rady 2014/216/SZBP zo 14. apríla 2014, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 111, s. 91), ako aj nariadenie Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 1), a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 381/2014 zo 14. apríla 2014, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 111, s. 33), v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- v súlade s článkom 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu prijal opatrenia na zabezpečenie priebehu konania,
- v súlade s článkom 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod: Porušenie povinnosti odôvodnenia

Žalobca tu okrem iného uvádza, že odôvodnenie napadnutých právnych aktov neumožňuje žalobcovi napadnúť ich pred súdom, a ani súdu preskúmať ich zákonnosť.

2. Druhý žalobný dôvod: Porušenie základných práv

V rámci tohto žalobného dôvodu žalobca poukazuje na porušenie práva vlastníť majetok a porušenie práva vykonávať hospodársku činnosť. Ďalej vytýka neprimeranosť uložených reštriktívnych opatrení. Napokon tvrdí, že jeho právo na obhajobu nebolo rešpektované.

3. Tretí žalobný dôvod: Zneužitie právomoci

Žalobca tu okrem iného uvádza, že Rada zneužila svoju právomoc, keďže uložením restriktívnych opatrení voči žalobcovi sledovala prevažne iné ciele, ako je skutočné upevnenie a podpora právneho štátu a dodržiavanie ľudských práv na Ukrajine.

4. Štvrtý žalobný dôvod: Porušenie zásady riadnej správy vecí verejných

V rámci tohto žalobného dôvodu žalobca vytýka predovšetkým porušenie práva nestranné zaobchádzanie, porušenie práva na spravodlivé, resp. férové zaobchádzanie a porušenie práva na riadne zistenie skutkového stavu.

5. Piaty žalobný dôvod: Zjavne nesprávne posúdenie

Žaloba podaná 30. mája 2014 – STC/Komisia

(Vec T-355/14)

(2014/C 223/66)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: STC SpA (Forlì, Taliansko) (v zastúpení: A. Marelli a G. Delucca, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutia so všetkými právnymi a skutkovými dôsledkami s tým súvisiacimi, najmä:
- zaviazal verejného obstarávateľa, aby nahradil škodu spôsobenú protiprávnymi rozhodnutiami, a to buď v konkrétnej požadovanej forme novým zadaním zákazky žalobkyne, alebo iným rovnocenným spôsobom, pričom v tomto prípade, v podobe náhrady škody vyplývajúcej z ušlého zisku podniku, ako aj z ujmy spôsobenej v dôsledku nemožnosti uviesť túto zákazku v rámci profesijnej skúsenosti žalobkyne, a to v celkovej sume predstavujúcej 15 % ceny uvedenej v ponuke žalobkyne alebo subsidiárne v celkovej sume predstavujúcej 15 % hodnoty zákazky alebo v akejkoľvek inej vyššej alebo nižšej sume, ktorá bude prípadne spravodlivo stanovená súdom, v každom prípade zvýšenej o kompenzačné úroky z omeškania, a
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania vrátane vedľajších nákladov, skutočne vynaložených výdavkov a iných zákonom stanovených nákladov, ktoré budú vyčíslené neskôr.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti rozhodnutiu, ktoré negatívne vyhodnotilo ponuku predloženú žalobkyňou v rámci postupu verejného obstarávania JRC IPR 2013 C04 0031 OC, prijatému Európskou komisiou, generálnym riaditeľstvom Spoločné výskumné centrum, Riaditeľstvom pre správu strediska v Ispre, Oddelením Údržby a služieb, a oznámenému listom z 3. apríla 2014 s označením Ares(2014)1041060, proti rozhodnutiu o zadaní zákazky inému podniku, ako aj proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o prístup k dokumentácii k verejnému obstarávaniu.

Predmetom dotknutého verejného obstarávania bol projekt, dodávka zariadení a výstavba novej trigeneračnej jednotky s plynovou turbínou a súvisiaca zmluva na bežnú a mimoriadnu údržbu na obdobie šiestich rokov, so zárukou na prvé dva roky.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nepriznaní žalobkyne práva na prístup k spisu verejného obstarávania. V tomto ohľade žalobkyňa namieta proti porušeniu:

- článkov 42 a 47 Charty základných práv Európskej únie,
- práva na prístup k spisu verejného obstarávania v rozsahu, v akom nemala prístup k poradiu vyplývajúcemu z verejného obstarávania a k počtu bodov získaných inými konkurentmi, ani k úplnému zneniu hodnotiacej správy týkajúcej sa žalobkyne,

- práva na obhajobu a práva na účinný prostriedok nápravy.
2. Druhý žalobný dôvod týkajúci sa hospodárskej ponuky predloženej žalobkyňou. V tomto ohľade žalobkyňa namieta proti porušeniu:
- článku 296 ZFEÚ z dôvodu protichodného a nedostatočného odôvodnenia,
  - práva na riadnu správu vecí verejných podľa 41 ods. 2 Charty základných práva Európskej únie,
  - článku 112 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, s. 1),
  - článku 160 ods. 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, s. 1),
  - zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti transparentnosti v štádiu hodnotenia ponúk na účely zadania zákazky, ako aj zásady rovnosti príležitostí pre všetkých uchádzačov.
3. Tretí žalobný dôvod týkajúci sa technickej ponuky predloženej žalobkyňou. V tomto ohľade žalobkyňa namieta proti porušeniu:
- článku 296 ZFEÚ z dôvodu protichodného a nedostatočného odôvodnenia,
  - práva na riadnu správu vecí verejných podľa 41 ods. 2 Charty základných práva Európskej únie,
  - článku 112 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, s. 1),
  - článku 139 ods. 1 a článku 160 ods. 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, s. 1),
  - zásady transparentnosti a článku 16 Charty základných práva Európskej únie.

Žalobkyňa namieta tiež proti skresleniu zistení vyplývajúcich z dokumentácie.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) zo 16. januára 2014 – Guinet/EIB

(Vec F-107/12) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Zamestnanci EIB — Systém dôchodkového zabezpečenia — Prevod práv na dôchodok — Náhrada za nevýhody vyplývajúce z neskorého prevodu práv na dôchodok — Podmienky skutočného prevodu práv na dôchodok nadobudnuté v inom systéme ako systéme EIB — Zásada rovnosti zaobchádzania)

(2014/C 223/67)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Philippe Guinet (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaná: Európska investičná banka (v zastúpení: T. Gilliams, G. Nuvoli, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Walebroeck a A. Duron, advokáti)

Predmet veci

Návrh na zrušenie implicitného rozhodnutia EIB zamietnuť žiadosť žalobcu o započítanie jeho revalorizovaných opracovaných rokov do dôchodku a návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Pán Guinet znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť tri štvrtiny trov konania, ktoré vznikli Európskej investičnej banke.
3. Európska investičná banka znáša jednu štvrtinu svojich vlastných trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 366, 24.11.2012, s. 41.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 22. mája 2014 – CI/Parlament

(Vec F-130/12) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Odmena — Rodinné prídavky — Príspevok na nezaopatrené dieťa — Dvojnásobný príspevok na nezaopatrené dieťa — Článok 67 ods. 3 služobného poriadku — Podmienky priznania — Zmier medzi stranami po zásahu Európskeho ombudsmana — Vykonanie — Povinnosť starostlivosti)

(2014/C 223/68)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: CI (v zastúpení: B. Cortese a A. Salerno, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: E. Despotopoulou a M. Ecker, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia, ktorým bolo zamietnuté poskytnutie dvojnásobného príspevku na nezaopatrené dieťa podľa článku 67 ods. 3 služobného poriadku

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 5. decembra 2011, ktorým sa zamietajú obnovy dvojnásobného príspevku na nezaopatrené dieťa od 1. júna 2008, ako aj rozhodnutie z 20. júla 2012 o zamietnutí sťažnosti, sa zrušujú.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietajú.
3. Európsky parlament znáša vlastné trovy konania a je povinný uhradiť trovy konania, ktoré vznikli CI.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 9.3.2013, s. 29.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. januára 2014 – Ohrgaard/Komisia

(Vec F-151/12) (¹)

(Verejná služba — Odmena — Príspevok na expatriáciu — Podmienka bydliska podľa článku 4 ods. 1 písm. b) prílohy VII Služobného poriadku — Výkon funkcie v medzinárodnej organizácii — Pojem — Päťmesačná stáž u Komisie — Vylúčenie)

(2014/C 223/69)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Jacob Ohrgaard (Frederiksberg, Dánsko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Curral a V. Joris, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia, ktorým sa žalobcovi zamietajú nárok na príspevok na expatriáciu

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskej komisie zo 6. marca 2012, ktorým sa pánu Ohrgaardovi zamietajú nárok na príspevok na expatriáciu, zmenené a doplnené rozhodnutím z 31. augusta 2012 o zamietnutí sťažnosti, sa zrušujú.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pánu Ohrgaardovi.

(¹) Ú. v. EÚ C 55, 23.02.2013, s. 26.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) zo 14. januára 2014 – Lebedef/Komisia(Vec F-60/13) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Úradníci — Zápis neprítomnosti z dôvodu choroby — Neospravedlnená neprítomnosť — Skrátene dovoľenky za kalendárny rok menovacím orgánom — Podanie návrhu elektronickou poštou — Vedomosť dotknutej osoby o existencii rozhodnutia — Neotvorenie pošty a neoboznámenie sa s obsahom rozhodnutia kliknutím na hypertextový odkaz — Prípustnosť — Lehoty — Určenie okamihu, od ktorého sa môže dotknutá osoba oboznámiť s obsahom rozhodnutia)

(2014/C 223/70)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembursko) (v zastúpení: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: C. Berardis-Kayser a G. Berscheid, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie implicitného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti podanej žalobcom na základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku týkajúcej sa opravy zápisov jeho neprítomnosti z dôvodu choroby v aplikácii SysPer2

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá ako zjavne neprípustná.
2. Pán Lebedef znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 274, 21.9.2013, s. 29.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK